

en Sum, som vi maae erkjende i det mindste vil andrage et Beløb af 200,000 Rd. Det er egentlig den Banskfælighed, hvortil vi ere blevne stødte, at vi efter en temmelig usikker og løs Betragtning, uden at kunne komme til at undersøge Forhold, som dermed staae i Forbindelse, skulle afgive et saa betydeligt pecuniært Botum. Det, der forekommer mig at være den svageste Side i den ærede Ministers hele Fremstilling, det er, at disse Planer og disse Overflag ikke skulle kunne have været tidligere færdige; jeg kan ikke i noget af det, der er os meddeelt, see nogen Nødsnødvendighed derfor. Det forholder sig ganske rigtigt, at Pengene til de Forbedringer, der bleve foretagne for 2 Aar siden, bleve bevilgede, om man saa vil, ved et Slags Overenskomst imellem to forskellige Betragtninger; den ene, som ikke ønskede i det Hele taget at faae gjort Noget ved Theatret, fordi man vilde see at bygge et nyt, og den anden derimod, som indrømmede, at man hellere burde forsøge paa, hvorledes dette Theater virkelig stillede sig i pecuniær Henseende, og forsøge paa, om det ikke kunde blive tilfredsstillende ved den behørig Ombygning. Nu have vi liggende for os det udsøgte Experiments, og nu skulde vi tillige have og have havt betimelig liggende for os Planer og Overflag over to Ting, nemlig Overflag over hvad et nyt Theater vilde koste, og hvilken Fordeel det vilde give, og et Overflag over de Ombygninger, som her foreslaaes, og hvilken Fordeel de vilde give. Den Forhaabning, som den ærede Minister stiller i Udstigt, nemlig at de Besparelser, som skulde kunne indvindes ved denne Ombygning, skulde kunne dække Forrentningen og for en væsentlig Deel Afbetalingen af Pengelaanet, troer jeg ikke vil holde Stik. Det kan være meget rigtigt, naar den ærede Minister siger, at de og de Udgifter ville vi ikke komme til at gjøre; men den ærede Minister antydede selv andre Udgifter, som vi efter en høj Grad af Sandsynlighed vilde komme til og som saa langt vilde overgaae de Besparelser, der ere gjorte. Naar Ombygningen er foretagen, vil der vindes Plads til at sætte ganske andre Stykker i Scene end dem, der nu blive bragte frem paa Theatret. Vil den ærede Minister kunne værge sig derimod? Det er en

gammel Erfaringsætning, at netop de Stykker, der koste meest med Hensyn til den sceniske Udskyrelse, ere de, som næsten i Reglen aldrig dække de dermed forbundne Udgifter, om de endogsaa skaffe nok saa fuldt Guus. Jeg troer ikke, at man vil kunne modstaae denne Fristelse. Jeg holder mig overbevist om, at den forbedrede Scene, hvortil der i væsentlig Grad trænges, ogsaa vil medføre forøgede Udgifter til Forestillingerne, istedetfor Besparelser. Dette er ogsaa en Betragtning, som bør komme under Overveielse, idet vi gaae ind paa dette Forslag.

Naar den ærede Minister siger, naar man taler om de 28 Aar, at der ikke er Spørgsmaal om 28 Aar, at det tværtimod stiller sig saaledes, at Reservecapitalen kan blive anvendt til Udbetaling, saaledes at der kan betales 25 å 30,000 Rd. om Aaret, og at altsaa hele Beløbet vil være tilbagebetalt i Løbet af ikke mange Aar, lad mig sige 10 Aar, saa troer jeg nok, at man, naar man seer, hvorledes Forslaget er affattet, kan sige, at det ikke er at forstaae paa den Maade; thi det seer ud, som om Theaterbestyrelsen eller Ministeriet, foruden at forrente og afbetale Laanet med 6 pCt. aarlig, tillige efter Forslaget er berettiget til at anvende Reservecapitalen til, hvad Bygningerne kunde koste mere; thi der staaer ikke Noget om Reservecapitalens Anvendelse til at afbetale denne Gjæld, saavidt jeg har forstaaet det. Er det Meningen af Forslaget, saa maa det stilles anderledes; saa er Formen ikke rigtig, og saa ere vi igjen i Forlegenhed, fordi vi saa hurtig ere komne ind derpaa; er det Meningen, vil det være langt urimeligere at optage et Laan istedetfor at udbetale Udgiften af Statskassen og tage Reservecapitalen, som aarlig indkommer fra Theatrets Kasse, indtil det Hele er likvideret. I disse Betragtninger, som jo ere aldeles finantzielle, synes mig endnu ligger et yderligere Beviis for, hvor ueheldigt det er, at Sagen er kommen ind paa den Maade, som den er. Dersom nu Ministeren havde Ret i, at, isald vi voterede dette Forslag bort, og han kom fremmed det som en særlig Lov, saa vilde der ikke være nogen rimelig Udstigt til, at Sagen kunde gaae igjennem i denne Session, saa var det en anden